

[Anders Mølgaard]

Jeg synes, der er behov for – og det er også det, ministeren og alle ordførerne lægger op til, som jeg har hørt debatten – at vi laver en politisk »demilitariseret zone«, ligesom vi har tradition for på uddannelsesområdet og på forsvarsområdet. Det synes jeg at livet i landsbyerne og landdistrikterne fortjener.

Jeg mener også, det er vigtigt, at vi handler her og nu, som ministeren også lægger op til ved hurtigt at indkalde til møde. Der er behov for, at Folketinget sender et markant signal, som kan forstås af folk uden for huset. Her tænker jeg specielt på, at der er behov for et signal til realkreditinstitutionerne, til banker og sparekasser, til virksomhederne, der har deres base derude, til potentielle virksomheder og til de hundredtusindvis af familier, der lever derude, og de yngre familier og andre, der overvejer måske at flytte ud i de områder, men sandelig også et signal til de amtsråds- og kommunalpolitikere, der netop nu efter valget diskuterer, hvad de kan gøre.

I mit amt, Vejle Amt, har man netop på sidste amtsrådsmøde besluttet at afsætte 1,3 mio. kr. til aktiviteter i vore landsbyer, og der er ingen tvivl om, at der er andre amtsråd og andre kommunalbestyrelser, som vil føle, at et stort ansvar hviler på deres skuldre, hvis vi her i Folketinget i løbet af de nærmeste uger og måneder handler. Og vi kan lige så godt erkende, at det samlede Folketing og regeringen ikke alene kan løse problemerne. Det, der betyder noget, er den samlede effekt, hvis både vi og kommunalbestyrelser, amtsråd, kreditinstitutioner osv. gør en indsats for at fremme trivslen.

Vi vil i hvert fald i Venstre se frem til, at 1994 bliver handlingens år, og jeg vil gerne takke ministeren og samtlige ordførere for meget konstruktive og ansvarlige meldinger i dag; jeg synes, at det lover godt for de 1,2 mio. mennesker, der bor derude.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg nåede ikke alt det væsentlige, jeg ville have sagt i første omgang; lad mig prøve at samle lidt op og også kommentere nogle af de ting, der er sagt.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til fru Birthe Hansen, som var lidt ude i oppositionens rolle, med hensyn til udviklingen inden for detail-

handelen. Vi ved alle sammen – og jeg pegede også på det – at et hovedproblem er den udvikling, der dér er sket, men jeg vil da godt spørge fru Birthe Hansen, hvad SF har gjort eller kunne tænke sig at gøre nu for at ændre den udvikling, der er sket på det område. Det er ikke så ligetil.

Jeg er enig med hr. Anders Mølgaard i, at vi sådan set har et tilstrækkeligt grundlag for at handle nu. Jeg mener heller ikke, at vi behøver at gå så langt som hr. Poul Nødgaard var inde på: at vi ligefrem skulle lave en landdistriktsreform. Jeg tror, vi har alle relevante oplysninger, og vi kender alle årsagerne til, at det er gået, som det er.

Jeg tror heller ikke, at tingene er så ligetil, som nogle af punkterne i denne 20-punktsplan lægger op til eller antyder. Det er kompliceret. For eksempel vil man billigøre privattransporten i de små samfund. Jeg erkender – jeg bor selv i et landsbyområde – at der er et problem; bilen som transportmiddel er langt mere nødvendig ude på landet end i byerne, men man kan jo ikke f.eks. have nogle specielle afgifter i byerne, som man ikke har på landet. Man kan ikke gøre benzinen langt dyrere – for den sags skyld fire gange så dyr – i storbyerne som på landet. Så mit spørgsmål til forslagsstillerne er: Hvordan havde man tænkt sig, at sådan noget kunne lade sig gøre?

Så der er flere ting, men som sagt: Lad os snakke om det. Jeg har noteret mig et par ting yderligere blandt de 20 punkter. Det med transportudgifterne har jeg berørt; jeg havde det også med i mit manuskript, men jeg nåede det ikke. Lad os også se på, om vi ikke kunne fjerne den dér transportudgift for de unge mennesker igen. Jeg kender eksempler fra små byer nær Ålborg, hvor unge mennesker skal gå på f.eks. handelsskole i Ålborg, og det er da nærliggende, at de forsøger at bo hos familie i Ålborg eller at leje et billigt værelse i Ålborg i stedet for at have den transportudgift, med det resultat, at der er færre unge mennesker ude i landsbysamfundene. Jeg tror, vi skulle se på det igen.

Det var sådan lidt om det. Jeg ved heller ikke, hvordan man egentlig har tænkt sig en konjunkturregulering for selvstændige erhverv i landområderne som nævnt i punkt 13. Er det nye skatteregler – ikke skattefiduser, men skattemuligheder, skattefradrag – der skal i kraft, eller hvad?